

תת"ע (תל אביב) 12807-01-23 - מדינת ישראל נ' אריה פרץ ע"י עוה"ד גולן

תת"ע (תל-אביב-יפו) 12807-01-23 - מדינת ישראל נ' אריה פרץ ע"י עוה"ד גולןשלום תל-אביב-יפו
תת"ע (תל-אביב-יפו) 12807-01-23
מדינת ישראל

נגד

אריה פרץ ע"י עוה"ד גולן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה תל-אביב-יפו

[10.10.2024]

לפני כבוד השופט עמית בר

גזר דין

א.העבירה בה הורשע הנאשם:

נהיגה בשכרות- עבירה לפי סעיפים 62(3), סעיף 39א וסעיף 64ב(א)(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-
1961 (להלן: "הפקודה").

ב. עובדות כתבי האישום.

כתב אישום ראשון 10224-05-24: נהיגה בשכרות

על פי המפורט בכתב האישום, בתאריך 26.11.22 בשעה 4:11 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסוג קיה ל.ז, 14088501 בצומת בן דרור מרדכי והמכבים בפתח תקווה. הנאשם נהג/ הניע את הרכב בהיותו שיכור כאשר בדגימת אוויר נשוף נמצא ריכוז אלקוהול של 958 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף, בעוד הכמות המותרת על פי חוק הינה 240 מיקרוגרם.

ג. הסדר הכרונוולוגי.

כתב האישום הוגש בתאריך 20.1.23.

בתאריך 22.6.23 הודה הנאשם בנהיגה ובמקום בלבד, ואילו כפר באשר לשכרות וכן לאמינות ותקינות המכשיר. מהנאשם מודה בנהיגה ובמקום בלבד. ודבריו שנרשמו בפרוטוקול היו כך: "כופרים בשכרות, באמינות המכשיר, תקינותו. עד היום לא קיבלתי תע"צ. מבקש לקבוע התיק לשמיעת ראיות."

ביום 7.9.23 ב"כ הנאשם הסכים כי הנאשם אכן היה שיכור בכתות הרשומה בכתב האישום 958 מ"ג. ב"כ הנאשם הסכים להגשת המוצגים בעניין זה ללא חקירה נגדית. הטענה שהעלה הייתה "המחלוקת היחידה שלי היא שאני טוען שהנאשם לא הזיז את הרכב במובן הפיזי ולכן אין משמעות לכמות לחלוטין."

בתאריך 21.5.24 ניתנה הכרעת דין והנאשם הורשע. באותו מועד הנאשם נשלח לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות השירות.

ביום 10.9.24 התקיים דיון הטיעונים לעונש.

ד. חוות דעת מומנה:

בחוות הדעת מאת הממונה שהתקבלה ביום 9.9.24 נכתב כי בהעדר מניעה מטעם גורמי מודיעין, אין מניעה מלקבוע התאמת הנאשם לעבודות שירות. ה.ראיות הצדדים לעונש. ה.1. ראיות ב"כ המאשימה. תדפיס מידע פלילי תעבורה. ה.2. ראיות ב"כ הנאשם. אין. ו. טיעוני הצדדים לעונש. ו.1. טיעוני ב"כ המאשימה. ב"כ המאשימה טענה שמודבר בשכרות גבוהה ביותר של כאשר בדגימת ליטר אוויר נשוף נמצאו 958 מק"ג אלכוהול כמות העולה על הכמות המותרת בחוק. לגבי נסיבות ביצוע העבירה הפנתה ב"כ המאשימה לכך שהנאשם נהג ברכבו בעיר פתח תקווה. מסרה כי רכבו של הנאשם נעצר ברמזור, לא החל בנסיעה למרות שהאור ברמזור התחלף לירוק. או אז ניידת משטרה שהייתה מאחוריו עקפה אותו והשוטרים הבחינו כי ראשו נפול והוא נראה ישן. לאחר נקישותיהם של השוטרים על החלון הוא הרים ראשו ופקח עיניו. (אציין כי האירוע מתועד במצלמות הגוף של השוטרים). ב"כ המאשימה טענה כי עברו מכביד וכי הנאשם נוהג משנת 1979 ולחובתו 105 ה"ק. אין לחובתו הרשעות במישור הפלילי ואין עבירות דומות בעברו. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם ענישה הולם בעבירה מסוג זה נע בין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר בפועל. פסילה בת 36 חודשים ועד 5 שנים. מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס. לעניין מתחם הענישה הציגה המאשימה שורת פסקי דין ביניהם: רע"פ 782/14 אלמלח זקי נ' מ"י, עפ"ת 3406-02-12, רע"פ 2508/11 סמולנסקי. לאור נסיבות ביצוע העבירה, מהותה ועברו של הנאשם, מבקשת המאשימה למקם את הנאשם ברף הבינוני בתוך מתחם הענישה. לטענת המאשימה יש להשית על הנאשם את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ככל וימצא מתאים. פסילה שלא תפחת מ-4 שנים. מאסר מותנה, פסילה מותנית, קנס.

2.1. טיעוני ב"כ הנאשם.
 לטענת ב"כ הנאשם, לאור מבחן השליטה האפקטיבית שנקבע ע"י בית המשפט העליון, ברע"פ 5166-14 קפוסצקי נ' מ"י, קיבל את ערעור הנאשם, והפחית את אורך הפסילה ל-8 חודשים ואף סיווג את השלילה לרכב בכדי שיוכל הנאשם לנהוג על משאית.
 במהלך הטיעונים לעונש המשיך ב"כ הנאשם לטעון כנגד הכרעת הדין ומסר כי בניגוד לאמור בהכרעת הדין, 'אף אחד לא ראה אותו נוהג' לדבריו השוטרים העירו אותו משינה ולמעשה חזר על טיעוני לעניין אשמתו של הנאשם שלדבריו אין ראיה לכך שנהג ברכב.
 לדבריו ב"כ הנאשם, הנאשם דווקא לקח אחריות ועצר כשהרגיש שאינו שולט ברכב. לכן לשיטתו לכל היותר היה צריך להגיש את כתב האישום בגין עבירה 26(4) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
 עוד הפנתה, ב"כ הנאשם ציין את ב"ש 9646/09 שי אביטל נ' מ"י 7.4.2009. כבוד השופט רענן בן יוסף (אליו הפנה גם בסיכומיו להכרעת הדין) שנדון בבית המשפט המחוזי בתל אביב. ב"כ הנאשם ביקש ללמוד ממנו כי הנאשם נהג כראוי.
 ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נוהג מעל 40 שנה, ולכן הסתברות גבוהה שיהיו לו עבירות תעבורה קודמות.
 ב"כ הנאשם ביקש להמנע מהטלת עונש שירוצה בעבודות שירות היות וזהו המקרה הראשון של הנאשם בנהיגה תחת השפעת אלכוהול. עוד טען כי לא היתה תאונה ולא נפצע אף אדם. לפיכך לשיטתו מדובר בניסבות מקרה ברף הנמוך.
 עוד טען כי מדובר באדם נורמטיבי שלקח אחריות על מעשיו.
 דברי הנאשם יובאו כפי שנמסרו על ידיו בתאריך 10.9.24:
 "אני 45 שנה נהג עוד מהצבא על גורר.
 הייתי נהג ריו גורר תותח במלחמת לבנון הראשונה והשניה עד נהג משא כבד.
 אני עובד בין 10 ל-12 שעות ביום.
 תאונה אחת לא היתה לי כל חיי וגם לא שריטה ברכב.
 ברחתי מעשרות תאונות שלכל אחד אחר זה היה קורה לו אני סטייתי ימינה או שמאלה. אני נוהג בסמטאות בתל אביב. היו עומדים בעצים ובפינות ונותנים לי עבירות. לכן הצטברו לי עבירות.
 אני לא הייתי על 958. אני נרדמתי.
 כאשר השוטרת תפסה אותי שוטרת חיילת עשתה לי משאף ואמרה 958. שעה אחרי כשהגעתי לתחנת המשטרה ובא קצין ועשה לי בחינה אמרתי לו שאני לא ברמה של 958 כי אדם ברמה של 958 הוא אדם זוחל שלא יכול לעמוד.
 עובדה דיברתי איתה ושאלו אותו שאלות ועשו לי בחינה. שמו לי משאף במשטרה ויצא 958. זה נראה לך הגיוני אחרי שעה וזה רק מראה שלא יכול להיות דבר כזה. דבר כזה לא היה.
 אני לא הייתי ברמה שמייחסים אלי. אני אדם עובד 10-12 ביום. תורם לחברה. איש עבודה. אדם ישר. דואג למשפחתי. אני תורם מאוד לחברה. חרוץ. מתחיל כל יום לעבוד בשעה 3 - 3.5 לפנות בוקר ומסיימת בשעה 17. אני עובד באספקת חומרי איטום ובידוד. אני שכיר בחברה.

היום אני גרוש הרבה שנים ויש לי 3 ילדים נשואים. יש לי 5 נכדים. אני בן 64.5. עוד שנתיים וחצי לפנסיה. כל מה שיש לי אני עוזר לילדים שלי שיהיה להם טוב. אין להם בית והם גרים בשכירות. אני אדם חרוץ ועובד. 958 זה איש זוחל על הרצפה זה איש מת. אני אפילו לא יודע איך לבטא את זה. מאותו היום אני לא שותה ולא מעשן ורק מכניס מים לגוף שלי." דיון והכרעה.

ז. קביעת מתחם העונש ההולם.

תיקון 113 לחוק העונשין קובע את עיקרון ההלימה בין חומרת מעשיו של הנאשם לבין העונש הראוי לו כעיקרון המנחה בגזירת הדין. לצורך כך, נדרש בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם ולאחר מכן לקבוע את מקומו של הנאשם במסגרת המתחם על פי השיקולים המפורטים בדיון, תוך אפשרות לסטות לחומרא או לקולא מן המתחם שנקבע.

להלן אדון במתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם;

1.ז. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מנהיגה בשכרות.

עבירות תעבורה ככלל, ובעבירות של נהיגה בשכרות בפרט, הערך המוגן הינו הזכות לחיים ושמירה על שלמות הגוף, וכן מתן תחושת בטחון למשתמשי הדרך. הנהג בשכרות מהווה סיכון ממשי לכלל עוברי הדרך והינו אדיש לסיכון זה. העבירה המיוחסת לנאשם היא עבירה חמורה טומנת בחובה סכנה רבה לציבור המשתמשים בדרך ולא בכדי נאמר באשר אליה: "על הנהג שכרות כבר נאמר לא אחת כי הוא "מכונת מוות נעה" [מ"ח 1340/16 אזברגה (פורסם בנבו)] וכן רע"פ 3351/09 משה (פורסם בנבו)].

בית משפט העליון הביע עמדה חד משמעית כי עבירה זו הינה הסיבה המרכזית לגרימתן של תאונות דרכים. ר' לדוגמא דבריו של כב' הש' שוהם ברע"פ 2829/13 מוריאל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.4.13):

"לגופו של עניין, מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות

המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחונו. אשר על כן, מדיניות הענישה

בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא

(ראו, לעניין זה, רע"פ 861/13 פנאדקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.2.2013); רע"פ 3343/04 נפתז'י נ' מדינת

ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2004)). אשר על כן, לא בכדי בחר המחוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט,

בקובעו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות."

ראו גם דבריו של כבוד השופט סלים ג'ובראן ברע"פ 6418/07 עמית כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (5.9.07):

"נהיגה במצב של שכרות היא עבירה המסכנת לא רק את הנהג פורע החוק אלא את הנוסעים עימו ואת המכוניות שבקרבתן הוא נוסע. נהג אשר מוכן לנהוג במצב של שכרות צריך לדעת, כי באם ייתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה."

על הסכנה הנשקפת מנהיגה תחת השפעתם של משקאות משכרים ראו גם לעניין זה גם רע"פ 2073/09 חיים ברבי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.3.08); וכן רע"פ 1422/06 צפניה ארהבייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.06).

ז. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין - התשל"ז 1977 ומידת הפגיעה בערך המוגן.

בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין - התשל"ז 1977 השוקל את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה; נתתי דעתי לכך; הנאשם נהג בשכרות כשבדגימת אוויר נשוף נמצא ריכוז אלכוהול של 958 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף. מדובר בריכוז גבוה ביותר החורג באופן משמעותי מריכוז האלכוהול המותר ואר שולל באופן ממשי שליטה אפקטיבית ברכב. הנאשם נהג ברכב פרטי בתוך שטח עירוני בנוי עד כדי כך שנרדם ברכב בתוך הרכב במושב הנהג, תוך כדי נהיגה בעודו ממתין לרמזור. אציין כי לא מדובר בעצימת עיניים רגעית אלא בשנה עמוקה, מדובר במקרה בו הנאשם היה לא כשיר לנהיגה כלל ונשקפה סכנה ממשית למשתמשי הדרך.

· הנאשם עצמו מסר בעדותו כי חזר מבילוי במועדון מליסה ולדבריו ששה שם בירה והחליט לנסוע לביתו. מדובר באירוע שהנאשם שלט בו לחלוטין והיה יכול להימנע מהגעה למצב בו הוא בשכרות גבוהה.

· בתוך רכבו של הנאשם היו משקאות אלכוהוליים בתוך כוס בזמן הנסיעה. ניתן לראות את השוטרת מוציאה מהרכב את הכוס.

אני קובע כי הפגיעה בערך המוגן הוא ברף גבוה.

מדיניות הענישה הנהוגה.

· רעפ 3032/22 ולדימיר נוביק נ' מדינת ישראל

נסיבות המקרה: הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגת רכב בשכרות (1320 מיקרוגרם) מדובר בהרשעה ראשונה בעבירת נהיגה בשכרות.

מתחם העונש שנקבע: בית המשפט לתעבורה 4644-09-20 מדינת ישראל נ' ולדימיר נוביק (נבו 27.2.2022); מאסר בפועל למשך מספר חודשים אשר יכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בהם ישנן עבירות נלוות. פסילה ין 24 חודשים ועד 50 חודשים.

העונש שנגזר: 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. 3 שנות פסילת רישיון בפועל.

· רע"פ 2508/11 רומן סמולנסקי נ' מדינת ישראל (נבו 31.3.2011):

נסיבות המקרה המבקש הורשע בעבירה של נהיגת רכב בשכרות (1145 מיקרוגרם).

העונש שנגזר: בית משפט השלום לתעבורה גזר עונשו למאסר מותנה לצד 40 חודשי מאסר בפועל. המחוזי החמיר בענישה והשית 4 חודשי מאסר בפועל.

· רע"פ 444/08 משה יוסף נ' מדינת ישראל, [21.01.08]

נסיבות המקרה הנאשם הורשע בעבירה של נהיגת רכב בשכרות (940 ממק"ג)

העונש שנגזר: בית משפט לתעבורה גזר עונשו לשנת מאסר בפועל לצד 18 חודשי פסילה בפועל ועונשים מלווים. בית המשפט המחוזי הקל בעונש המאסר והעמידו על 9 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

לנאשם הרשעה קודמת בעבירה דומה של נהיגה תחת השפעת חומר משכר.

· עפ"ת (ת"א) 8026-07-14 יריב נ' מדינת ישראל, לא פורסם (מיום 15.7.14):

נסיבות המקרה הנאשם הורשע בעבירה של נהיגת רכב בשכרות (700 מיקרוגרם). לפי סעיפים 62(3) ו-64ב, בקשר עם סעיף 39(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

העונש שנגזר: הנאשם נדון ל-4 חודשי מאסר בעבודות שירות ו-36 חודשי פסילה בפועל.

· פ"ל (ת"א) 5686-03-16 מדינת ישראל נ' חנוכייב, לא פורסם (מיום 20.4.16):

נסיבות המקרה הנאשם הורשע בעבירה של נהיגת רכב בשכרות (1075 מיקרוגרם). לפי סעיפים 62(3) ו-64ב, בקשר עם סעיף 39(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

מתחם העונש שנקבע: ממאסר מותנה ועד לתשעה חודשי מאסר בפועל, ומתחם הענישה ככל שזה נוגע לרכיב הפסילה נע בין פסילת המינימום ועד ל- 40 חודשי פסילה, זאת לצד רכיבים נוספים.

העונש שנגזר: חודשיים של מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 32 חודשים, פסילה על תנאי וקנס . פ"ל 9046-03-22 מדינת ישראל נ' שדה (10.9.24):

נסיבות המקרה: המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיפים 62(3) ו- 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

מתחם העונש שנקבע: מתחם העונש ההולם בתיק זה מתחיל ממאסר בפועל בן 4 חודשים, אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ומגיע עד 18 חודשי מאסר בפועל, ופסילה בפועל לתקופה המתחילה מ-36 חודשים ומגיעה עד ל-72 חודשים, ולצידם רכיבי ענישה משמעותיים נוספים.

העונש שנגזר: בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, פסילה בפועל לתקופה של 40 חודשים ועונשים נלווים.

מתחם העונש ההולם.

לאור כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי במקרה זה מתחם העונש ההולם בתיק זה מתחיל ממאסר בפועל בן 2 חודשים, אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ומגיע עד 15 חודשי מאסר בפועל, ופסילה בפועל לתקופה המתחילה מ-30 חודשים ומגיעה עד ל-72 חודשים, ולצידם רכיבי ענישה נוספים.

ח: מיקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

ח.1. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40יא' לחוק העונשין - התשל"ז 1977.

בהתאם לסעיף 40יא' לחוק העונשין - התשל"ז 1977 השוקל את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לצורך קביעת מתחם הענישה הם הנתונים הבאים:

· הנאשם נוהג משנת 1979 ולחובתו 105 הרשעות קודמות. לנאשם עבר תעבורתי מכביד. גם ביחס לוותק נהיגתו הרב ולמשלוח ידו כנהג.

· רוב העבירות הן מסוג ב"מ. בעברו הרחוק מאוד (1989) הרשעה בגין נהיגה במן פסילה.

· אין עבירות דומות בעברו ואין תאונות בעברו.

· הנאשם לא הודה במיוחס לו, לא לקח אחריות ובחר לנהל את משפטו.

· גם בטיעונים לעונש הנאשם חזר על כך שלא היה שיכור וכי רק היה עייף. הנאשם התייחס לרמת השכרות שנמדדה וטען כי לא ייתכן שזו הכמות שהייתה, שכן "958 זה איש זוחל על הרצפה זה איש מת. אני אפילו לא יודע איך לבטא את זה."

· הנאשם גרוש + 3 ילדים נשואים. ו 5 נכדים.

· הנאשם בן 64 ולדבריו נותרו לו עוד שנתיים וחצי לפנסיה.

· הנאשם מסר כי הוא עוזר לילדיו שגרים בשכירות.

ח.6 מיקום הנאשם בתוך מתחם הענישה.

לאור העובדה כי מדובר במקרה ראשון מסוגו עברו התעבורתי בתקופה האחרונה, ונסיבותיו האישיות החלטתי למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

ט. התייחסות לטענות ב"כ הנאשם על כך שהנאשם התנהג באחריות ולא הזיז את הרכב.

ב"כ הנאשם המשיך לטעון בבמהלך הטיעונים לעונש כי הנאשם נהג באופן אחראי בכך שהחליט לעצור ולישון ברכבו לא להמשיך לנהוג. עוד טען כי אין ראיות לכך שנהג שכן לא נצפה נוהג על ידי שוטר.

אציין כי התייחסתי לשתי טענות אלה בהכרעת הדין.

לענין הטענה שהנאשם לא נצפה נוהג.

הנאשם הודה בחקירתו שהגיע בנהיגה ממועדון מליסה עד שנרדם ברמזור. כמו כן הראיות הנסיבתיות מלמדות על נהיגה של הנאשם ממועדון מליסה. דווקא בענין זה יש לצטט את דברי כבוד השופט בן יוסף שכתב כך ב"ש 9646/09 שי אביטל נ' מ"י 7.4.2009. (החלטה אליה הפנה ב"כ הנאשם לתמיכה בטענתו) "בימ"ש קמא קבע בצדק שהעובדה שהרכב נמצא בשול הדרך כאשר העורר לבדו בו על כיסא הנהג וכאשר אין טוען שמישהו נהג את הרכב למקום, הם הוכחה לכך שהעורר נהג את הרכב עד לאותו מקום".

לענין טענת ב"כ הנאשם על האחריות שגילה הנאשם.

רכב הנאשם לא עמד בצד הכביש במקום שאינו מפריע לתנועה. הנאשם נהג ברכב לאחר ששתה אלכוהול (ולדבריו גם לא ישן) עד להרדמות לא רצונית ברמזור. את ההרדמות של הנאשם ניתן לכנות יותר כ"התעלפות" ואיבוד יכולת שליטה על הרכב. בוודאי לא עצימת עניים רגעית

הדבר האחרון שניתן לומר לגבי הנאשם, הוא שהנאשם גילה אחריו בהתנהגותו. הנאשם לא גילה אחריות. לא בנהיגה בעת האירוע ולא בבית המשפט. הנאשם לא הביעה כל חרטה ולא לקח אחריות על מעשיו. סיכומו של דבר ;

לאור כל האמור לעיל ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות ובשים לב למתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם אני מוצא להטיל עליו את העונשים הבאים:
אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
מאסר בדרך של עבודות שירות.

2 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות וזאת בהתאם לחוות דעת ממונה מיום 9.9.24 הנאשם ירצה את עבודות השירות ב- דואר פ"ת.

על הנאשם להתחיל לרצות את עונש עבודות השירות ביום 21.11.24, הנאשם יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז ברחוב אברבנל 49 בת"א בני רשות המיסים, בשעה 8:00 בתאריך זה. מאסר על תנאי

מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים/ סמים ו/או נהיגה בזמן פסילה ו/או סירוב להיבדק. פסילה בפועל

30 חודשי פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית אותם ריצה. לנאשם נותרו לרצות עוד 29 פסילה בפועל.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 15.1.25 בשעה 12.00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה. גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו עד למועד הנקוב, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד. אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, יפנה למזכירות בית המשפט.

פסילה על תנאי

פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות או תחת השפעת משקאות משכרים/ סמים ו/או סירוב להיבדק. או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

קנס בסך ₪ 2,000.

הקנס ישולם עד ליום 15.1.25.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.
- ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ה, 10 אוקטובר 2024, במעמד הנוכחים